CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA

AVIZAT SECRETAR, Jr. AURORA ROȘCA

37 / 03.12.2014

HOTĂRÂRE

privind plata sumei de 17.138 euro, echivalent în lei la data plății, reprezentând despăgubiri, a sumei de 13.824,32 lei, reprezentând dobânda legală și a sumei de 2.400 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, către SEBESTYEN CLARA EVA și SEBESTYEN ANDREI NICOLAE

Consiliul local al municipiului Cluj-Napoca întrunit în ședință ordinară,

Examinând proiectul de hotărâre privind plata sumei de 17.138 euro, echivalent în lei la data plății, reprezentând despăgubiri, a sumei de 13.824,32 lei, reprezentând dobânda legală, calculată de la data de 21.02.2011 până la data plății și a sumei de 2.400 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, către SEBESTYEN CLARA EVA și SEBESTYEN ANDREI NICOLAE – proiect din inițiativa primarului;

Analizând Referatul nr. 368491/411/25.11.2014, al Direcției economice prin care se propune plata sumei de 17.138 euro, echivalent în lei la data plății, reprezentând despăgubiri, a sumei de 13.824,32 lei, reprezentând dobânda legală calculată de la data de 21.02.2011 până la data plății și a sumei de 2.400 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, în baza Deciziei civile nr. 113/A/2013, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 4926/211/2011, irevocabilă prin Decizia nr. 2506/2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 4926/211/2011.

Reținând prevederile dispozitivului Deciziei civile nr. 113/A/2013;

Având avizul comisiei de specialitate;

Potrivit dispozițiunilor art. 36, 39 alin. 1 și 45 din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 - Se aprobă suportarea din bugetul local, trecerea pe cheltuieli și plata sumei de17.138 euro, la cursul BNR din ziua plății, reprezentând despăgubiri, a sumei de 13.824,32 lei, reprezentând dobânda legală calculată de la data de 21.02.2011 până la data plății efective și a sumei de 2.400 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, către SEBESTYEN CLARA EVA și SEBESTYEN ANDREI NICOLAE, în baza Deciziei civile nr. 113/A/2013, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, în dosarul nr. 4926/211/2011;

Art. 2 - Cu îndeplinirea prevederilor hotărârii se încredințează Direcția economică și Serviciul juridic, contencios.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,

Nr._____/_____

(Hotărârea a fost adoptată cu ____ voturi)

MUNICIPIUL CLUJ-NAPOCA
DIRECŢIA ECONOMICĂ
SERVICIUL FINANCIAR
NR. 368491/411/25.11.2014

APROBAT
PRIMAR,
EMIL BOC

REFERAT

privind plata sumei de 17.138 euro, echivalent în lei la data plăţii, reprezentând despăgubiri, a sumei de 13.824,32 lei, reprezentând dobânda legală şi a sumei de 2.400 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, către SEBESTYEN CLARA EVA şi SEBESTYEN ANDREI NICOLAE

Prin cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul SEBEŞTYEN ANDREI NICOLAE şi SEBEŞTYEN CLARA EVA, în cadrul dosarului nr. 4926/211/2011, s-a solicitat obligarea Primarului municipiului Cluj-Napoca, a Municipiului Cluj-Napoca şi a Consiliului local al municipiului Cluj-Napoca, la plata sumei de 260.000 euro, echivalentul a 1.118.000 lei, reprezentând despăgubiri pentru lipsa de folosinţă a imobilului din Cluj-Napoca str. Universităţii nr. 3.

Prin Sentinţa civilă nr. 189/2013, pronunţată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 4926/211/2011, Tribunalul a admis în întregime acţiunea precizată şi a dispus obligarea autorităţilor publice la plata sumei de 328.042 euro, cu dobânda legală aplicată de la data introducerii cererii şi până la data plăţii.

Împotriva acestei Sentinţe, Primarul municipiului Cluj-Napoca, Municipiul Cluj-Napoca şi Consiliul local al municipiului Cluj-Napoca, a declarat apel. Curtea de Apel Cluj, prin Decizia civilă nr. 113/A/2013, a admis în parte apelul declarat şi a modificat Sentinţa civilă nr. 189/2013, pronunţată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 4926/211/2011, în sensul diminuării cuantumului despăgubirilor la suma de 17.138 euro, echivalent în lei la data plăţii. Astfel instanţa a dispus obligarea Primarului municipiului Cluj-Napoca, a Municipiului Cluj-Napoca şi a Consiliului local al municipiului Cluj-Napocala, la plata sumei de 17.138 euro, echivalent în lei la data plăţii.

Decizia civilă nr. 113/A/2013, a fost recurată atât de pârâţii Primarul municipiului Cluj-Napoca, Municipiul Cluj-Napoca şi Consiliul local al municipiului Cluj-Napoca cât şi de reclamanţii SEBESTYEN CLARA EVA şi SEBESTYEN ANDREI NICOLAE.

Prin Decizia nr. 2506/2014, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, a respins cele două recursuri, menţinând soluţia pronunţată de Curtea de Apel Cluj, prin Decizia civilă nr. 113/A/2013.

Potrivit prevederilor art. 622, alin. 1 din Noul Cod de procedură civilă, obligaţia stabilită prin hotărârea unei instanţe sau printr-un alt titlu executoriu, se aduce la îndeplinire de bunăvoie.

Potrivit prevederilor art. 622, alin. 2 şi 3 din Noul Cod de procedură civilă, în cazul în care debitorul nu execută de bună voie obligaţia sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, care începe odată cu sesizarea organului de executare, potrivit dispoziţiilor prezentei cărţi, dacă prin lege specială nu se prevede altfel.

Având în vedere că Decizia civilă nr. 2506/2014, pronunţată de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, în dosarul nr. 4926/211/2013, a rămas irevocabilă, prin respingerea recursului, având viza Serviciului juridic, contencios şi cele prezentate, propunem suportarea din bugetul local, trecerea pe cheltuieli şi plata sumei de de 17.138 euro, echivalent în lei la data plăţii, reprezentând despăgubiri, a sumei de 13.824,32 lei, reprezentând dobânda legală calculată de

la data de 21.02.2011 până la data plății și a sumei de 2.400 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, în baza Deciziei civile nr. 113/A/2013, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în dosarul

nr. 4926/211/2011, irevocabilă prin Decizia nr. 2506/2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 4926/211/2011.

DIRECTOR EXECUTIV,
OLIMPIA MOIGRĂDAN

ȘEF SERVICIU,
IOAN BOGDAN

27.11.2014.

IEX./E.H

UNIUNEA NAȚIONALĂ A BAROURILOR DIN ROMÂNIA
BAROUL CLUJ - CABINET DE AVOCAT CLISERU ROXANA
CLUJ-NAPOCA – 400.002, str. PETRU MAIOR NR. 7, et. II, ap. 4, jud. CLUJ, tel. fax. 0264-433.105
tel. mobil 0742/036.555 cif 21320431

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA
15 OCT. 2014
Nr. 268491

CĂTRE

PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA
CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA
MUNICIPIUL CLUJ-NAPOCA

Subsemnatul **SEBESTYEN ANDREI NICOLAE** domiciliat în [redacted] **cu domiciliul procesual ales** la CABINET AVOCAT CLISERU ROXANA –cu sediul în Cluj-Napoca str. Petru Maior nr. 7 ap. 4 jud. Cluj, formulez prezenta

CERERE

prin care vă solicit a proceda la **executarea voluntară a celor dispuse de Curtea de Apel Cluj prin Decizia civilă nr. 113/A/08.10.2013 pronunțată în dos. nr. 4926/211/2011, irevocabilă prin respingerea recursurilor de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.2506/02.10.2014.**

Prin **Decizia civilă nr. 113/A/08.10.2013 pronunțată de Curtea de Apel Cluj s-a admis în parte apelul formulat de Primarul Municipiului Cluj-Napoca, Municipiul Cluj-Napoca, Consiliul Local al mUnicipiului Cluj-Napoca** în sensul diminuării obligației de plată stabilită inițial prin Sentința civilă nr. 189/29.03.2013 pronunțată de Tribunalul Cluj, sens în care s-a dispus:

- obligarea **Primarului Municipiului Cluj-Napoca, Municipiului Cluj-Napoca, Consiliului Local al Municipiului Cluj-Napoca la plata sumei de 17.138 Euro la cursul BNR din ziua plății, cu dobânda legală calculată de la data de 21.02.2011 până la plata efectivă**

- **obligarea la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 2400 lei**

Așa cum am arătat, Decizia civilă nr. 113/A/08.10.2013 pronunțată de Curtea de Apel Cluj a rămas irevocabilă prin respingerea recursurilor de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.2506/02.10.2014.

Raportat la faptul că decizia mai sus amintită este irevocabilă și executorie, vă solicităm a proceda la executarea voluntară a acesteia, în caz contrar subsemnatul fiind nevoit a mă adresa executorului judecătoresc.

Anexez Decizia civilă nr. 113/A/08.10.2013 pronunțată de Curtea de Apel Cluj și extras de pe portalul ÎCCJ.

SEBESTYEN ANDREI NICOLAE prin av. CLISERU ROXANA

7544/16.10.2014

MUNICIPIUL CLUJ NAPOCA
DIRECTIA ECONOMICA
SERVICIUL FINANCIAR
NR. 368491/411/25.11.2014

CALCULUL DOBÂNZII LEGALE PTR. SEBEŞTYEN CLARA EVA ŞI SEBEŞTYEN ANDREI NICOLAE
PERIOADA 21.02.2011 - 04.12.2014

NR.CRT	LUNA	NR.ZILE/LUNA	SUMA	ZILE/AN	DOB. LEG	TOTAL
1	FEBRUARIE 2011	8	72785.09	365	6.25	99.71
2	MARTIE 2011	31	72785.09	365	6.25	386.36
3	APRILIE 2011	30	72785.09	365	6.25	373.90
4	MAI 2011	31	72785.09	365	6.25	386.36
5	IUNIE 2011	30	72785.09	365	6.25	373.90
6	IULIE 2011	31	72785.09	365	6.25	386.36
7	AUGUST 2011	31	72785.09	365	6.25	386.36
8	SEPTEMBRIE 2011	30	72785.09	365	6.25	373.9
9	OCTOMBRIE 2011	31	72785.09	365	6.25	386.36
10	NOIEMBRIE 2011	30	72785.09	365	6.25	373.9
11	DECEMBRIE 2011	31	72785.09	365	6.25	386.36
12	IANUARIE 2012	31	72785.09	366	5.75	354.48
13	FEBRUARIE 2012	29	72785.09	366	5.25	302.78
14	MARTIE 2012	31	72785.09	366	5.25	323.66
15	APRILIE 2012	30	72785.09	366	5.25	313.22
16	MAI 2012	31	72785.09	366	5.25	323.66
17	IUNIE 2012	30	72785.09	366	5.25	313.22
18	IULIE 2012	31	72785.09	366	5.25	323.66
19	Aug.12	31	72785.09	366	5.25	323.66
20	SEPTEMBRIE 2012	30	72785.09	366	5.25	313.22
21	OCTOMBRIE 2012	31	72785.09	366	5.25	323.66
22	NOIEMBRIE 2012	30	72785.09	366	5.25	313.22
23	DECEMBRIE 2012	31	72785.09	366	5.25	323.66
24	IANUARIE 2013	31	72785.09	365	5.25	324.55
25	FEBRUARIE 2013	28	72785.09	365	5.25	293.14
26	MARTIE 2013	31	72785.09	365	5.25	324.55
27	APRILIE 2013	30	72785.09	365	5.25	314.08
28	MAI 2013	31	72785.09	365	5.25	324.55
29	IUNIE 2013	30	72785.09	365	5.00	299.12
30	IULIE 2013	31	72785.09	365	5.00	309.09
31	Aug.13	31	72785.09	365	5.50	340.00
32	SEPTEMBRIE 2013	30	72785.09	365	5.50	329.03
33	OCTOMBRIE 2013	31	72785.09	365	5.25	324.55
34	NOIEMBRIE 2013	30	72785.09	365	5.00	299.12
35	DECEMBRIE 2013	31	72785.09	365	5.00	309.09
36	IANUARIE 2014	31	72785.09	365	3.75	231.82
37	FEBRUARIE 2014	28	72785.09	365	3.50	195.43
38	MARTIE 2014	31	72785.09	365	3.00	185.46

39	APRILIE 2014	30	72785.09	365	3.50	209.39
40	MAI 2014	31	72785.09	365	3.50	216.37
41	IUNIE 2014	30	72785.09	365	3.50	209.39
42	IULIE 2014	31	72785.09	365	3.50	216.37
43	Aug.14	31	72785.09	365	3.25	200.91
44	SEPTEMBRIE 2014	28	72785.09	365	3.25	181.47
45	OCTOMBRIE 2014	31	72785.09	365	3.25	200.91
46	NOIEMBRIE 2014	30	72785.09	365	3.25	194.43
47	DECEMBRIE 2014	4	72785.09	365	3.25	25.93
					Total	**13824.32 lei**

ŞEF SERVICIU,
IOAN BOGDAN

ÎNTOCMIT,
ELENA HIRIŞCĂU

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECŢIA I CIVILĂ

Dosar nr. 4926/211/2011

DECIZIA CIVILĂ NR.113/A/2013

Şedinţa publică din data de 8 octombrie 2013
Instanţa constituită din:
Preşedinte : VALENTIN MITEA - preşedintele Curţii de Apel Cluj
Judecător : DENISA-LIVIA BĂLDEAN - vicepreşedinte al Curţii de Apel
Grefier : SANDA- DACIANA GĂDĂLEAN

S-a luat spre examinare, în vederea pronunţării, apelul declarat de pârâţii PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, MUNICIPIUL CLUJ NAPOCA PRIN PRIMAR şi CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, împotriva sentinţei civile nr. 189/29.03.2013, pronunţată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. 4926/211/2011 privind şi pe reclamanţii SEBESTYEN CLARA EVA, SEBESTYEN ANDREI NICOLAE , având ca obiect pretenţii.

Dezbaterea în fond a cauzei a avut loc în şedinţa publică din 17 septembrie 2013, când părţile prezente au pus concluzii care au fost consemnate în încheierea şedinţei publice din aceeaşi dată, pronunţarea fiind amânată succesiv pentru data de 24 septembrie 2013, 1 octombrie 2013 şi respectiv 8 octombrie 2013, toate încheierile făcând parte integrantă din prezenta hotărâre.

În data de 24 septembrie 2013, pârâţii apelanţi au depus la dosar "Concluzii scrise" (filele 61-76 din dosar).

C U R T E A

1. Cererea de chemare în judecată. Prin cererea de chemare in judecata înregistrată pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca în data de 21.02.2011, în dosar nr. 4926/211/2011, de unde a fost declinată în favoarea Tribunalului Cluj, reclamanţii Sebestyen Clara Eva Anica şi Sebestyen Andrei Nicolae au solicitat, in contradictoriu cu pârâţii Primarul Municipiului Cluj-Napoca, Municipiul Cluj-Napoca şi Consiliul Local al Municipiului Cluj-Napoca:

- obligarea pârâţilor la plata in favoarea reclamanţilor a contravalorii lipsei de folosinţa a apartamentului nr. 1 reprezentând „Cofetăria Tineretului" situat in imobilul din Cluj-Napoca, str. Universităţii nr. 3, jud. Cluj, înscris in C.F. nr. 122600 Cluj-Napoca, nr. topo 504/S/I si 504/S/II, cu suprafaţa utila de 165,26 mp si suprafaţa reala de 268,36 mp, pentru ultimii trei ani, potrivit valorii stabilita prin raportul de expertiza care se va efectua in cauza;
- obligarea pârâţilor la plata dobânzii legale calculata la valoarea stabilita in baza raportului de expertiza ca reprezentând echivalentul lipsei de folosinţa a apartamentului nr. 1, de la data introducerii cererii pana la data plăţii efective a sumelor solicitate;
- obligarea pârâţilor la plata cheltuielilor de judecata.

În motivele cererii, reclamanţii arată că imobilul a fost preluat abuziv de către fostul stat comunist, ulterior formulând notificare în baza Legii nr. 10/2001.

Prin Dispoziţia nr. 1263/2005, Primarul mun. Cluj-Napoca a respins notificarea formulată, aceasta fiind atacată în justiţie, constatându-se că reclamanţii sunt îndreptăţiţi la restituirea în natură a imobilului. Deşi hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă la data de 18.11.2010, procesul verbal de predare primire a fost perfectat doar la data de 7.02.2011.

Apreciază reclamanţii că au fost lipsiţi de folosinţa imobilului, această lipsă de folosinţă cauzându-le prejudicii, culpa în producerea prejudiciului aparţinând pârâţilor care nu au soluţionat în termen notificarea formulată şi nu au pus de îndată în executare hotărârile judecătoreşti prin care s-a dispus restituirea în natură a imobilului.

În drept, s-a invocat dispoziţiile art. 480, 998, 999 din Codul civil în vigoare la data formulării acţiunii.

Prin precizarea cererii de chemare in judecata depusa la dosar la termenul de judecata din data de 30.01.2012, reclamanţii au estimat valoarea lipsei de folosinţa a imobilului apartament nr. 1 reprezentând „Cofetăria Tineretului", la suma de 260.000 Euro echivalentul a 1.118.000 lei.

Prin precizarea cererii de chemare în judecată depusă la fila 110, dosar tribunal,reclamanţii au precizat valoarea lipsei de folosinţă la suma de 332.000 euro, respectiv 1.438.888 lei, conform expertizei întocmită în cauză.

2. Întâmpinarea. Pârâţii au formulat întâmpinare prin care au solicitat respingerea acţiunii, pentru neîndeplinirea celor trei condiţii necesare pentru antrenarea răspunderii civile delictuale.

Simpla prezentare a faptului ilicit săvârşit de către pârâţi-nesoluţionarea favorabilă a cererii de revendicare a reclamantei, în termenul prevăzut de legea specială, consideră pârâtul că nu este un argument suficient în sine. În opinia pârâtului, fapta invocată nu se poate circumscrie sub nicio formă faptei ilicite, astfel cum este aceasta prevăzută de lege.

Inacţiunea este considerată faptă ilicită, în toate cazurile când legea prevede imperativ obligaţia unei persoane de a acţiona într-un anumit fel, adică de a avea o conduită pozitivă.

In cauza dedusa judecaţii, chiar daca Legea 10/2001 de soluţionare a notificărilor o perioada de 60 de zile, acest termen nu este unul imperativ. De asemenea, in condiţiile in care Normele Metodologice de aplicare ale Legii 10/2001 au fost publicate abia in anul 2003, este evident ca nu se poate retine culpa instituţiei noastre in soluţionarea notificării reclamanţilor, cu depăşirea termenului prevăzut de legea speciala. Prin adoptarea legii speciale s-a avut in vedere repararea nedreptăţilor săvârşite in perioada comunista, insa, la momentul adoptării legii nu s-a cunoscut complexitatea procedurii restituirii acestor imobile către persoanele îndreptăţite si nici numărul mare de cereri de revendicare ce urmau a se înregistra. Doar la nivelul Mun. Cluj-Napoca acestea fiind peste patru mii.

Învederează instanţei de judecata ca, pana la emiterea Dispoziţiei Primarului nr. 1263/2005 având ca obiect cererea de revendicare a numiţilor Sebestyen cu privire la imobilul situat in Cluj-Napoca, str. Universităţii nr. 3, jud. Cluj, instituţia pârâtă a făcut demersurile necesare in vederea soluţionării acesteia, emiţând mai multe adrese prin care s-a solicitat mai sus numiţilor completarea dosarului aferent notificării, cu documente justificative, absolut necesare soluţionării cererii formulate in temeiul Legii 10/2001.

Menţionam ca la momentul emiterii Dispoziţiei, in anul 2005, dosarul nu era complet, astfel încât, nici sub acest aspect nu se poate retine săvârşirea unei fapte ilicite sau existenta vinovăţiei instituţiei pârâte pentru nesoluţionarea in termenul legal a notificării. Arată in acest sens ca, prin mai multe adrese expediate la data de 01.08.2002 (nr. 67328, 45374), s-a solicitat revendicatorilor sa depună o serie de acte; actele doveditoare ale dreptului de proprietate, actele privind modul de trecere a imobilului revendicat in proprietatea Statului Roman, copiile actelor de identitate si de stare civila, certificate de moştenitor, etc. Ulterior, prin adresa nr. 45974/45, expediata la data de 17.03.2005 s-a solicitat d-nei Sebestyen Clara Eva Anica sa depună in termen de 30 de zile

8

documente care sa ateste gradul de rudenie intre Sebestyen Tibor - nepot de fiu si Sebestyen Tibor, proprietarul inscris in CF. Se poate deci observa ca nu se poate retine sub nicio forma fapta ilicita descrisa de către instanța de fond, constând in starea de pasivitate a instituției pârâte in analizarea cererii de revendicare a reclamanților in speța.

La data de 23,05.2005, întrucât pana la acea data nu au fost depuse toate actele necesare emiterii unei dispoziții favorabile, deși acestea au fost solicitate in reperate rânduri, Primarul muri, Cluj-Napoca a emis Dispoziția nr. 1263, de respingere a notificării. In motivarea soluției date s-a arătat faptul ca cererea nu a îndeplinit condițiile art. 21, alin. 1 din Legea 10/2001, revendicatorii nu au făcut dovada ca sunt persoane îndreptățite in accepțiunea legii menționate, nu exista la dosar delegație sau procura speciala de reprezentare, Comisia de aplicare s Legii 10/2001 stabilind ca notificarea este lovita de nulitate, invocând excepția lipsei calității de reprezentant a avocatului.

Ulterior, Dispoziția cu numărul de mai sus, emisa de către Primarul mun. Cluj-Napoca a fost contestata înaintea instanței de judecata, dosarul având ca obiect plângere la Legea 10/2001 soluționându-se in mod irevocabil abia la finele anului 7010, prin Decizia civila nr. 7112/R/1S.11,2010 a înaltei Curți de Casație si Justiție.

Considerã faptul ca, perioada de peste cinci ani in care s-a soluționat dosarul aflat pe rolul instanțelor de judecata, nu ne poate fi de asemenea imputata, motivat de faptul ca s-a parcurs o procedura jurisdicționala, cu toate etapele ce le implica aceasta, in considerarea dreptului la un proces echitabil si accesului liber la justiție, drept aparat de Legea fundamentala a României si prevăzut in art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului: Este evident deci ca nici perioada îndelungata pe parcursul căreia s-a desfășurat acest proces nu este din culpa instituției pârâte.

Tot in lumina celor mai sus învederate arată ca, pentru declanșarea răspunderii civile delictuale nu este suficient a ne afla doar in fata unei conduite umane, cerându-se ca aceasta conduita sa aibă caracter ilicit adică nepermis, nelegitim, oprit. O fapta ilicita este deci o acțiune sau o inacțiune nepermisa, oprita de lege.

In ceea ce privește culpa/vinovăția, pe lângă motivele de mai sus care se circumscriu motivării lipsei acesteia, învederează ca aceasta nu poate sa existe si nu poate da loc la sancțiune, decât atunci când cineva depășește limitele dreptului, și prin aceasta, calca in domeniul dreptului subiectiv al altuia, cauzându-i astfel o paguba, ceea ce nu este cazul în speță.

De asemenea, prejudiciul invocat in speța, respectiv contravaloarea lipsei de folosința, ar trebui să se raporteze la veniturile pe care reclamanții le-ar fi realizat dacă ar fi folosit ei înșiși apartamentul în cauză, doar acesta reprezentând prejudiciul direct ce se reflecta in/patrimoniul persoanei păgubite.

Oricât de condamnabila ar fi o fapta ilicita si oricât de grava ar fi culpa autorului, răspunderea civila delictuala nu poate interveni decât daca, prin fapta ilicita si culpabila, s-a cauzat un prejudiciu cuiva. Mai mult, răspunderea civila delictuala se reduce, conform prevederilor art. 998-1003 Cod civil, la repararea pagubelor cauzate. Deci prejudiciul este nu numai condiția răspunderii, dar si măsura ei, in sensul ca autorul răspunde numai în limita prejudiciului cauzat.

Referitor la raportul de cauzalitate învederează ca, pentru ca obligația de dezdăunare sa ia ființa, trebuie sa se stabilească existenta unei legături de la cauza la efect intre fapta comisa de o persoana si prejudiciul suferit de cealaltă. Așadar, răspunderea civila constând în reparația prejudiciului nu poate exista în lipsa raportului cauzal dintre fapta ilicita si prejudiciu, indiferent daca ne referim la răspunderea delictuala sau cea contractuala. Fara existenta prejudiciului si

fara constatarea ca el este un efect al faptului ilicit comis de autor, fapta nu poate fi reprimata civilmente. Pentru acest motiv orice hotărâre judecătoreasca care ordona repararea fara sa stabileasca existenta raportului de cauzalitate dintre fapta si prejudiciu este casabila, situaţie care consideram ca subzista si in speţa dedusa judecaţii. Considera ca au demonstrat prin cele mai sus arătate lipsa unei astfel de legături.

Stabilirea legăturii de cauzalitate intre fapta autorului si dauna încercata de reclamantul in acţiunea in răspundere este o chestiune de fapt lăsata la suverana apreciere a judecătorilor, proba existentei acestei legături incumbând reclamanţilor

In considerarea tuturor motivelor invocate mai sus, nu se poate reţine acesta legătura de cauzalitate intre fapta ilicita si prejudiciu. In ceea ce îi priveşte, oricum, neexistând in opinia lor o asemenea fapta si nici culpa, nu se poate stabili o legătura de cauzalitate intre acestea doua elemente.

In alta ordine de idei se arata ca înscrierea în cartea funciară s-a realizat abia la data de 07.12,2010, drept urmare perioada pentru care s-ar putea emite pretenţii ar fi trebuit să fie cuprinsa cel mult in intervalul 07.12.2010 (data la care reclamanţii si-au înscris dreptul de proprietate in cartea funciara V 21.02.2011 (data întocmirii procesului verbal de punere în posesie).

3. Judecata în primă instanţă. Prin Sentinţa civilă nr. 1960/30.01.2012, Judecătoria Cluj-Napoca a admis excepţia necompetentei materiale şi a declinat cauza în favoarea Tribunalului Cluj.

Prin sentinţa civilă nr. 189/29.03.2013 a Tribunalului Cluj, pronunţată în dosar nr. 4926/211/2011, s-a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată şi precizată de reclamanţii Sebestyen Clara Anica Eva şi Sebestyen Andrei Nicolae, în contradictoriu cu pârâţii Primarul Municipiului Cluj-Napoca, Municipiul Cluj-Napoca şi Consiliul Local Al Municipiului Cluj-Napoca şi în consecinţă:

Au fost obligaţi pârâţii, în solidar, să plătească reclamanţilor următoarele sume de bani:

- echivalentul în lei, la cursul BNR din ziua plăţii, a sumei de 328.042 euro, cu dobânda legală începând de la data introducerii cererii, adică 21.02.2011 şi până la plata efectivă;
- suma de 24.319 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunţa această hotărâre, instanţa a reţinut următoarele:

Imobilul apartament nr. 1 reprezentând Cofetăria Tineretului situat în imobilul din Cluj-Napoca, str. Universităţii nr. 3, înscris în Cf nr. 122600 Cluj-Napoca a fost preluat în patrimoniul statului în temeiul Decretului nr. 92/1950. După intrarea în vigoare a Legii 10/2001, reclamanţii au depus notificarea înregistrată la data de 03.08.2001, solicitând restituirea acestui imobil.

Deşi, potrivit art. 26 din Legea nr. 10/2001, unitatea deţinătoare are obligaţia de a soluţiona notificarea în termenul legal de 60 de zile, notificarea reclamanţilor a fost soluţionată abia la data de 23.05.2005, în sensul respingerii acesteia.

Dispoziţia nr. 1263/23.05.2005 prin care pârâtul Primarul mun. Cluj-Napoca în calitatea sa de reprezentant al unităţii deţinătoare, pârâtul Municipiul Cluj-Napoca, a soluţionat notificarea reclamanţilor, a fost atacată în justiţie, pronunţându-se în cauză Sentinţa civilă nr. 514/09.10.2008 a Tribunalului Cluj, Decizia civilă nr. 64/A/12.03.2010 a Curţii de Apel Cluj şi Decizia civilă nr. 6112/R/15.11.2010 pronunţată de ÎCCJ. Prin toate aceste hotărâri a fost recunoscut dreptul reclamanţilor de a beneficia în natură de restituirea imobilului.

Prin urmare, dreptul de proprietate al reclamanților în bază Legii nr. 10/2001 a fost recunoscut în mod definitiv și executoriu la data de 12.06.2010 prin Decizia civilă nr. 64/A/2010 a Curții de Apel Cluj, procesul-verbal de predare-primire fiind întocmit însă doar la data de 27.02.2011.

Soluționarea cu întârziere a notificării, cu depășirea termenului legal și prelungirea în timp a întocmirii procesului-verbal de predare-primire conform hotărârilor judecătorești pronunțate reprezintă fapte ilicite.

Faptele ilicite au fost săvârșite cu vinovăție deoarece erau în vigoare și se cunoșteau dispozițiile art. 26 din Legea nr. 10/2001 cu referire la termenul legal de soluționare a notificării și de asemenea, se cunoștea soluția pronunțată în justiție care dispunea restituirea imobilului către reclamanți.

Datorită faptelor ilicite de nesoluționare în termen a notificării, de provocare a unor proceduri judiciare nejustificate și de neîntocmire a procesului verbal de predare-primire, a fost cauzat reclamanților un prejudiciu constând în echivalentul lipsei de folosință a imobilului, folosința fiind un atribut al dreptului de proprietate, conform art. 480 C.civ, drept de către reclamanții se puteau bucura dacă nu ar fi intervenit săvârșirea faptelor ilicite.

Echivalentul lipsei de folosință poate fi solicitat însă doar cu luarea în considerare a termenului legal de prescripție, respectiv, ultimii 3 ani anteriori introducerii cererii de chemare în judecată, ținând cont și de data efectivă a predării imobilului către reclamanți.

Apărările pârâților în sensul că nu se fac vinovați de întârzierea în soluționarea notificării, întrucât reclamanții nu ar fi depus actele necesare, nu pot fi reținute, cât timp din motivarea hotărârilor judecătorești pronunțate în cauză rezultă că prin dispoziția atacată a fost respinsă notificarea cu motivația că împuternicirea dată avocatului care a formulat notificarea nu echivala cu o procură specială de reprezentare, astfel că notificarea nu emana de la persoanele îndreptățite. Dar, în hotărârile judecătorești pronunțate, s-a arătat că prin această dispoziție emisă de primar au fost încălcate dispozițiile art. 3, 4, 21 și 25 din Legea nr. 10/2001 și că prevederile legii 10/2001 nu interzic formularea notificării prin avocat.

De asemenea, pârâții au invocat că nu li se poate imputa prelungirea duratei procesului. Nici aceste susțineri nu pot fi primite, câtă vreme, astfel cum s-a arătat anterior, procesul s-a datorat emiterii dispoziției cu încălcarea prevederilor legale, respectiv art. 3, 4, 21 și 25 din Legea nr. 10/2001, iar pe de altă parte, chiar și după pronunțarea hotărârii judecătorești definitive, pârâții au formulat recurs, acesta fiind respins ca nefondat de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ceea ce privește cuantumul prejudiciului produs prin lipsirea de folosința bunului, acesta a fost stabilit printr-un raport de expertiză judiciară întocmit de expert Avram Gheorghe, depus la filele 73-102 din dosar, expertul răspunzând și obiecțiunilor formulate de pârâți (f. 130-136).

Luând în considerare valoarea lipsei de folosință a imobilului stabilită prin raportul de expertiză pentru fiecare perioadă în parte și prin raportare la data predării imobilului, 7.02.2011, dată de la care pârâții nu mai dețin imobilul, acesta fiind predat reclamanților, instanța a obligat pârâții la plata către reclamanți a următoarelor sume, în echivalent în lei la cursul BNR din ziua plății: 114.724 euro, pentru perioada 21.02.2008 – 31.12.2008; 111.826 euro, pentru anul 2009; 92.033 euro, pentru anul 2010 și 9.459 euro, pentru luna ianuarie și 7 zile din luna februarie a anului 2011. În total: 328.042 euro.

În consecință, reținând că cauză sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale prev. de art. 998-999 din Codul civil în vigoare la data producerii faptelor analizate și la data introducerii acțiunii, instanța a admis în parte

acțiunea reclamanților, astfel cum a fost precizată și a obligat pârâții Primarul municipiului Cluj-Napoca și Municipiul Cluj-Napoca la plata în solidar în favoarea reclamanților a sumei de mai sus, împreună cu dobânda legală, începând de la data introducerii cererii, 21.02.2011 și până la plata efectivă, conform art. 1088 din Codul civil.

În temeiul art. 274 C.pr.civ., instanța a obligat pârâții la plata în favoarea reclamanților a cheltuielilor de judecată în sumă de 24.319 lei reprezentând taxa judiciară de timbru - 18.499 lei, onorariu de expertiză -1.520 lei și onorariu avocațial – 4.300 lei.

4. Declarațiile de apel. Împotriva acestei sentințe au declarat apel, în termen legal, pârâții Primarul municipiului Cluj-Napoca și Municipiul Cluj-Napoca și Consiliul Local al municipiului Cluj-Napoca.

Prin apelul declarat, pârâtul Primarul municipiului Cluj-Napoca a solicitat admiterea apelului si, in principal, modificarea in întregime a sentinței cu numărul menționat, in sensul respingerii acțiunii formulate de către reclamanți si, in subsidiar, modificarea sentinței in sensul diminuării cuantumului despăgubirilor si cheltuielilor de judecata.

O prima critica a hotărârii pronunțate in dosarul dedus judecații se refera la reținerea îndeplinirii in cauza a tuturor celor patru condiții necesar a fi îndeplinite cumulativ, pentru a putea fi antrenata răspunderea civila delictuala.

In cauza, nu se poate pune problema existentei faptei ilicite, astfel cum in mod nelegal retine instanța de fond si, cu atât mai mult, a săvârșirii acesteia cu vinovăție/culpa (condiție esențiala pentru antrenarea răspunderii civile delictuale).

Astfel, nesoluționarea in termen a notificării depuse de către reclamanți in temeiul Legii 10/2001 si, mai mult, soluționarea nefavorabila a acesteia in anul 2005 nu pot fi considerate fapte ilicite, in sensul prevăzut de către legiuitor.

In speța, Legea 10/2001 prevede ca termen de soluționare a notificărilor o perioada de 60 de zile de la data depunerii notificării, acest termen nefiind insa unul imperativ, astfel cum reiese din însuși textul de lege menționat.

Astfel, art. 23 din lege prevede:

" Actele doveditoare ale dreptului de proprietate ori, după caz, ale calității de asociat sau acționar al persoanei juridice, precum și, în cazul moștenitorilor, cele care atestă această calitate și, după caz, înscrisurile care descriu construcția demolată și orice alte înscrisuri necesare evaluării pretențiilor de restituire decurgând din prezenta lege, pot fi depuse până la data soluționării notificării.

Apoi, in cuprinsul art. 25 din actul normativ menționat se arata ca "(1) in termen de 60 de zile de la înregistrarea notificării sau, după caz, de la data depunerii actelor doveditoare, unitatea deținătoare este obligată să se pronunțe, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, asupra cererii de restituire în natură.

Este deci evident ca instanța a reținut in mod nelegal faptul ca instituția pârâtă, in calitate de unitate deținătoare este culpabila, săvârșind o fapta ilicita, prin nesoluționarea notificării in termenul de 60 de zile de la depunerea acesteia.

Notificarea având ca obiect imobilul situat in Cluj-Napoca, str. Universității nr. 3, jud. Cluj, nu a putut fi soluționata in termenul de 60 de zile, întrucât nu existau toate actele doveditoare astfel ca, doar de la depunerea acestor documente, de altfel solicitate de către instituția pârâtă prin adrese expediate către revendicatori, aveam obligația emiterii unei dispoziții motivate.

La dosarul intern aferent notificării, aceste acte, deși solicitate, nu au fost nicicând depuse, revendicatorii înțelegând sa depună toate actele justificative doar in faza jurisdicționala.

Per a contrario, daca legiuitorul ar fi instituit un termen imperativ pentru soluționarea cererilor de revendicare, ce urma a fi socotit începând cu data depunerii acestora, ar fi inserat in cuprinsul legii incidente in speța si sancțiunile pentru depășirea acestuia.

Din textul de lege invocat reiese fara echivoc ca unitatea deținătoare avea la dispoziție, pentru a soluționa notificarea prin emiterea unei decizii/dispoziții motivate, 60 de zile de la data înregistrării acesteia, in situația in care existau anexate notificării toate documentele necesare sau, in situația in care acestea nu erau depuse, cum este si cazul din prezentul dosar, 60 de zile de la data depunerii acestora.

Un alt aspect care demonstrează lipsa culpei este acela ca Normele Metodologice de aplicare ale Legii 10/2001 au fost publicate pentru prima data abia in anul 2003, fiind modificate pe parcursul anilor de cel puțin trei ori, respectiv in anul 2005, prin promulgarea Legii 247/2005, apoi prin adoptarea HG 250/2007 si apoi din nou prin adoptarea HG 923/2010.

Tot in susținerea lipsei "obligativității" soluționării notificării in 60 de zile de la data depunerii notificării (termen pe care instanța de fond îl considera "obligatoriu", adăugând practic la lege, si de care se folosește in mod netemeinic in motivarea vinovăției instituției noastre) este art. 1, lit. b din HG 498/2003, privind Normele Metodologice de aplicare a Legii 10/2001, in care apare noțiunea de "celeritate" a soluționării notificărilor pentru care, potrivit legii, s-au depus toate actele doveditoare". In acest articol se mai arata ca "(...)in cazul în care pentru același imobil s-au depus doua sau mai multe notificări de către mai multe persoane care se pretind a fi îndreptățite, dosarele respective se vor conexa, urmând a se soluționa după ce toți solicitanții au depus actele doveditoare sau au comunicat în mod expres ca nu mai au alte dovezi de depus. (...)".

In alta ordine de idei, se arată ca, prin adoptarea legii speciale, s-a avut in vedere in primul rând repararea nedreptăților săvârșite in perioada comunista, prin preluarea abuziva a unui număr foarte mare de imobile, insa, la momentul adoptării legii nu s-a cunoscut complexitatea si dinamica concreta a procedurii restituirii acestor imobile către persoanele îndreptățite si nici numărul mare al cererilor de revendicare ce urmau a se înregistra, doar la nivelul Mun. Cluj-Napoca acestea fiind peste patru mii, si, mai ales, nu s-a prevăzut impedimentul in soluționarea cererilor, datorat lipsei actelor doveditoare/justificative, pentru ca autoritatea competenta sa poată soluționa notificările in termenul de 60 de zile de la înregistrarea acestora. Tocmai de aceea prin lege s-a prevăzut un termen alternativ, astfel cum am mai menționat, de soluționare a notificărilor depuse in baza Legii 10/2001, in termen de 60 de zile de la data depunerii tuturor actelor necesare.

Daca instituția pârâtă ar fi trebuit sa respecte termenul așa zis "imperativ" de soluționare a notificărilor, de 60 de zile de la data depunerii notificării, astfel cum se susține, este evident ca marea majoritate a notificărilor ar fi fost respinse, motivat de lipsa actelor necesare soluționării favorabile a acestora.

In atare situație, autoritatea competenta ar fi fost învinuita de rea credința in soluționarea notificărilor, tocmai acolo unde legiuitorul a încercat sa îndrepte, pe cat posibil, abuzurile săvârșite in timpul regimului comunist.

De asemenea important in susținerea inexistentei unei fapte ilicite săvârșite de către instituția pârâtă, precum si a lipsei unei atitudini culpabile este faptul ca, in vederea soluționării notificărilor depuse in temeiul Legii 10/2001, instituția pârâtă a emis in dosarele aferente acestora mai multe adrese către revendicatori, pentru a depune acte justificative in completare.

Astfel, in concret, pana la emiterea Dispoziției Primarului nr. 1263/2005, având ca obiect cererea de revendicare a numiților Sebestyen cu privire la

13

imobilul situat in Cluj-Napoca, str. Universităţii nr. 3, jud. Cluj, instituţia pârâtă a făcut demersurile necesare in vederea soluţionării acesteia, emiţând mai multe adrese prin care s-a solicitat mai sus numiţilor completarea dosarului aferent notificării, cu documente justificative, absolut necesare soluţionării cererii formulate in temeiul Legii 10/2001.

Menţionam ca la momentul emiterii Dispoziţiei, in anul 2005, dosarul nu era complet, astfel încât, nici sub acest aspect nu se poate retine săvârşirea unei fapte ilicite sau existenta vinovăţiei instituţiei noastre pentru nesoluţionarea in termenul legal si respectiv pentru soluţionarea nefavorabila a notificării.

Notificarea formulata de către numiţii Sebestyen a fost semnata doar de către dl. avocat Eckstein Kovacs Peter, deci nu de către revendicatori, si, deşi s-a solicitat o procura speciala de reprezentare, aceasta nu a fost depusa, astfel cum prevede legea.

Aşa fiind, se considera ca in mod temeinic si legal, prin Dispoziţia emisa in anul 2005, in baza actelor existente la acel moment, s-a respins notificarea revendicatorilor, motivat de faptul ca notificarea nu emana de la persoanele îndreptăţite, nu exista delegaţie sau procura speciala de reprezentare, notificarea fiind lovita de nulitate, astfel cum, similar, cererile de chemare in judecata nesemnate de către reclamant si fara a exista un mandat de reprezentare sunt declarate nule, potrivit art. 133 C.pr.civ.

Aşadar faptul ca, prin mai multe adrese expediate la data de 01.08.2002 (nr. 67328, 45374), s-a solicitat revendicatorilor sa depună o serie de acte: actele doveditoare ale dreptului de proprietate, actele privind modul de trecere a imobilului revendicat in proprietatea Statului Roman, copiile actelor de identitate si de stare civila, certificate de moştenitor, etc.

Ulterior, prin adresa nr. 45974/45, expediata la data de 17.03.2005 s-a solicitat d-nei Sebestyen Clara Eva Anica sa depună in termen de 30 de zile documente care sa ateste gradul de rudenie intre Sebestyen Tibor - nepot de fiu si Sebestyen Tibor, proprietarul înscris in CF.

La data de 23.05.2005, întrucât pana la acea data nu fuseseră depuse toate actele necesare emiterii unei dispoziţii favorabile, deşi acestea au fost solicitate în repetate rânduri. Primarul mun. Cluj-Napoca a emis Dispoziţia nr.1263, de respingere a cererii de revendicare.

Perioada de peste cinci ani in care s-a soluţionat dosarul aflat pe rolul instanţelor de judecata nu poate fi de asemenea imputata, motivat de faptul ca s-a parcurs o procedura jurisdicţionala, cu toate etapele ce le implica aceasta, in considerarea dreptului la un proces echitabil si accesului liber la justiţie, drept aparat de Legea fundamentala a României si prevăzut in art. 6 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului :" Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa (...)".

Mai mult decât atât, in dosarul prin care s-a contestat dispoziţia emisa in anul 2005, nu doar instituţia pârâtă a formulat cai de atac, pentru a se putea imputa exclusiv instituţiei noastre prelungirea judecării acestuia. Toti contestatorii dispoziţiei au declarat apel împotriva sentinţei pronunţate pe fondul cauzei. Semnificativ in acest sens este si faptul ca doar o parte a acţiunii reclamanţilor a fost admisa, respectiv doar in ceea ce ii priveşte pe reclamanţii din prezentul dosar, acţiunea numiţilor Sebestyen Gyula Andras si Sebestyen Tibor (prin moştenitor) formulata împotriva Dispoziţiei 1263/ 2005 fiind respinsa, astfel ca o parte a dispoziţiei, in ceea ce ii priveşte pe aceştia din urma fiind menţinută.

14

Apoi, in acest dosar s-au efectuat o serie de expertize tehnice care au prelungit foarte mult durata procesului, aspect care de asemenea nu ne poate fi imputat. In cauza respectiva s-a solicitat de către reclamanți si întocmirea unui expertize de evaluare, pentru stabilirea cuantumului despăgubirilor acordate în temeiul legii speciale, astfel ca, reiteram, culpa prelungirii adoptării unei soluții in faza jurisdicționala nu poate fi reținuta in sarcina instituției pârâte, azi obligata sa achite despăgubiri si pentru o parte din aceasta perioada.

Pentru declanşarea răspunderii civile delictuale nu este suficient a ne afla doar in fata unei conduite umane, cerându-se ca aceasta conduita sa aibă caracter ilicit adică nepermis, nelegitim, oprit. O fapta ilicita este deci o acțiune sau o inacțiune nepermisa, oprita de lege, săvârşita cu vinovăție.

Având in vedere toate argumentele mai sus arătate se considera ca instanța de fond, in mod eronat a reținut in sarcina instituției pârâte săvârşirea unei fapte ilicite, cu vinovăție si raportat la aceasta perioada.

De asemenea, in dosarul mai sus menționat, in care a fost contestata dispoziția emisa de Primarul mun. Cluj-Napoca, instituția pârâtă a avut o poziție procesuala de respingere, nu doar raportat la lipsa documentelor din dosarul aferent notificării, ci si privitoare la podul imobilului in litigiu, care, am considerat ca ar fi trebuit sa rămână în indiviziune, precum si cu privire la calitatea tuturor moştenitorilor care au formulat cererea de revendicare.

Este evident, aşadar, ca nu se poate pune un semn de egalitate intre susținerea poziției procesuale a instituției noastre in toate căile de atac puse la dispoziție prin lege si "fapta ilicita", astfel cum, in mod total nelegal si netemeinic, o face instanța de fond.

In ceea ce priveşte raportul de cauzalitate, se arată ca, pentru ca obligația de dezdăunare sa ia flinta, trebuie sa se stabilească existenta unei legături de la cauza la efect intre fapta comisa de o persoana si prejudiciul suferit de cealaltă. Aşadar, răspunderea civila constând in reparația prejudiciului nu poate exista în lipsa raportului cauzal dintre fapta ilicita si prejudiciu, indiferent daca ne referim la răspunderea delictuala sau cea contractuala. Fara existenta prejudiciului si fara constatarea ca el este un efect al faptului ilicit comis de autor, fapta nu poate fi reprimata civilmente.

Pârâtul considera ca a demonstrat prin cele mai sus arătate lipsa unei astfel de legături. Stabilirea legăturii de cauzalitate intre fapta autorului si dauna încercata de reclamantul in acțiunea in răspundere este o chestiune de fapt lăsata la suverana apreciere a judecătorilor, proba existentei acestei legături incumbând reclamanților, deoarece ei se pretind creditori, in virtutea unui delict. Aşa fiind, in considerarea tuturor motivelor invocate mai sus, nu se poate retine acesta legătura de cauzalitate intre fapta ilicita si prejudiciu.

Referitor la prejudiciu, in cauza, "lipsa de folosința a imobilului" se arată în primul rând ca, pentru a se acorda despăgubiri pentru lipsa de folosința a imobilului litigios, era necesar ca reclamanții sa facă dovada calității de proprietari pentru perioada pentru care solicita pretențiile respective.

Astfel, perioada pentru care instanța de fond a obligat instituția pârâtă la plata daunelor solicitate de către reclamanți nu este justificată.

Legea Cadastrului şi a Publicității Imobiliare prevede în mod limitativ şi nu exemplificativ cazurile în care dreptul de proprietate este opozabil terților Iară înscrierea sa în cartea funciara: "

(1) Dreptul de proprietate şi celelalte drepturi reale sunt opozabile față de terți, fara înscrierea în cartea funciară, când provin din succesiune, accesiune, vânzare silită şi uzucapiune. Aceste drepturi se vor înscrie, în prealabil, dacă titularul înțelege să dispună de ele.

15

(2) în aceleaşi condiţii sunt opozabile faţă de terţi şi drepturile reale dobândite de stat şi de orice persoană, prin efectul legii, prin expropriere sau prin hotărâri judecătoreşti.

(3) Titularul drepturilor dobândite prin modurile enumerate nu poate însă dispune de ele decât după ce acestea au fost înscrise în prealabil în cartea funciară."

In cauza, înscrierea în cartea funciară s-a realizat abia la data de 07.12.2010, drept urmare perioada pentru care s-ar fi putut emite in mod legal pretenţii ar fi trebuit să fie cuprinsa cel mult in intervalul 07.12.2010 (data la care reclamanţii si-au înscris dreptul de proprietate in cartea funciara)-21.02.2011 (data întocmirii procesului verbal de punere in posesie').

In ceea ce priveşte însuşi prejudiciul constatat în speţa, respectiv contravaloarea lipsei de folosinţa a imobilului litigios, se învederează instanţei de apel ca acesta ar fi trebuit sa se raporteze, in primul rând, la veniturile pe care reclamanţii le-ar fi realizat daca ar fi folosit ei înşişi apartamentul in speţa, apartamentul nr. 1 din imobil "Cofetăria Tineretului", doar acesta reprezentând prejudiciul direct ce se reflecta in patrimoniul persoanei păgubite.

Oricât de condamnabila ar fi o fapta ilicita si oricât de grava ar fi culpa autorului, răspunderea civila delictuala nu poate interveni decât daca, prin fapta ilicita si culpabila, s-a cauzat un prejudiciu cuiva.

Mai mult, răspunderea civila delictuala se reduce, conform prevederilor art. 998-1003 Cod civil, la repararea pagubelor cauzate. Deci prejudiciul este nu numai condiţia răspunderii, dar si măsura ei, în sensul ca autorul răspunde numai în limita prejudiciului cauzat.

In acest sens, prin obiecţiunile formulate cu privire la raportul de expertiza întocmit in speţa, precizate ulterior, pe care in mod nelegal aceasta le-a respins, faptul ca valoarea stabilita cu titlu de prejudiciu nu este, in opinia pârâtului, cea reala.

De asemenea, se solicită instanţei de apel sa constate faptul ca instanţa de fond, in mod nelegal, nu a ţinut seama de obiecţiunile pertinente formulate de către instituţia pârâtă cu privire la raportul de expertiza.

Apelantul a reiterat aceste obiecţiuni, cu solicitarea ca, in subsidiar, în situaţia in care înlătura apărările de mai sus, sa tina seama de acestea si sa modifice sentinţa apelata in cauza cu privire la cuantumul despăgubirilor dispuse in cauza.

Astfel, in ceea ce priveşte valoarea opinată de către expert in cuprinsul raportului de expertiza, aceasta nu este deloc reala, nefiind ancorată în realităţile pieţei specifice.De asemenea, in conformitate cu datele de pe piaţa, aceste spaţii se pot închiria, dar se prevede în contract că amenajările pentru spaţiu se suportă de către proprietar, eventual din chiriile viitoare. Ori, în raportul de expertiză, nu s-a ţinut cont de starea de degradare a spaţiului, care face ca spaţiul să nu fie utilizabil în starea în care se află, fiind nevoie de investiţii, ceea ce ar duce la o chirie mult mai mică faţă de chiriile obtinute pentru spaţii amenajate, chirii alese de către expert pentru a obţine valoarea lipsei de folosinţa.

Ca urmare, se considera, fie ca raportul de expertiză ar trebui modificat conform cerinţelor instituţiei noastre, fie ca in cauza, in faza de apel sa se efectueze o noua expertiza, fie ca instanţa de apel sa tina seama de valoarea indicata de către instituţia pârâtă, avându-se în vedere în primul rând, perioada pentru care se solicită echivalentul lipsei de folosinţă, iar în al doilea rând, ţinându-se cont de starea tehnică a imobilului, din chirie urmând să se scadă amenajările necesare pentru a face ca spaţiul sa fi putut fi închiriat la preţurile din ofertele de chirie din raport, care sunt date pentru spaţii amenajate sau aplicate corecţii la aceste chirii.

16

In concluzie, apelantul nu este de acord cu valoarea cuprinsa in raportul de expertiza, parte integranta din sentința civila contestata in speța.

Astfel, marea majoritate a comparabilelor luate in considerare de către expert sunt fie spatii amenajate, superfinisate sau finisate, dotate cu toate utilitățile, fie spatii cu intrare direct de la strada - spatii comerciale sau situate la demisol, de asemenea amenajate, deci nu sunt comparabile, similare cu cel aflat in litigiu.

In concluzie, se solicita instanței de apel ca, la pronunțarea hotărârii, sa tina seama de obiecțiunile aduse raportului de expertiza.

In ceea ce privește dobânda legala la care instituția pârâtă este obligata a o achita, se menționează ca, in principal, aceasta obligație urmează a fi respinsa prin respingerea acțiunii, iar, in subsidiar, se solicita modificarea perioadei pentru care aceasta a fost dispusa, întrucât plata acesteia de la momentul introducerii acțiunii nu este justificata, nici măcar in situația in care condițiile răspunderii civile ar fi întrunite.

Dreptul la reparație se naște in momentul întrunirii condițiilor răspunderii civile delictuale, rămânând nedesăvârșit pana la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, când despăgubirile astfel solicitate devin o creanța certa lichida si exigibila.

Așadar, doar de la momentul rămânerii definitive a hotărârii prin care se stabilește prejudiciul, pârâtul poate fi obligat la plata dobânzii legale aferente acestuia.

Referitor la obligarea paraților la plata cheltuielilor de judecata, sunt invocate prevederile art. 274 si următoarele C.pr.civ., solicitând exonerarea acestora de la plata acestora si, in subsidiar, reducerea cuantumului acestora.

In ceea ce privește taxa de timbru se arată ca, din interpretarea art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele de timbru, cu modificările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 26 alin. 3 din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997, rezulta ca sumele reprezentând taxa de timbru si timbru judiciar se încadrează in categoria de venituri publice, întrucât ceea ce interesează este afectațiunea lor si nu denumirea utilizata intr-unul sau altul din textele legale, in condițiile in care, in final, ele servesc unui scop public.

Cu atât mai mult, se impune exonerarea de la plata taxei de timbru si a timbrului judiciar a paraților in speța, cu cat aceștia sunt instituții de interes public, iar veniturile, indiferent daca sunt bugetare sau extrabugetare, sunt venituri publice in sensul art. 17 din Legea nr. 146/1997.

De asemenea, in conformitate art. 295 alin. 11 Cod fiscal "constituie venit la bugetul local sumele provenite din taxele judiciare de timbru, taxele de timbru si taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege."

Pentru toate considerentele menționate mai sus, se solicită admiterea cererii si constatarea ca nu se datorata taxa judiciara de timbru si timbru judiciar pentru soluționarea prezentei cauze.

De asemenea, raportat la valoarea de 4300 lei, reprezentând onorariu avocațial, se invocă dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr. 492 din 08.06.2006, publicata in Monitorul oficial nr. 583 din 5.07.2006.

Având in vedere toate considerentele mai sus expuse se solicita admiterea apelului, modificarea sentinței civile contestate in cauza si, în consecința, in principal respingerea acțiunii reclamanților, ca nefondata si, in subsidiar, modificarea cuantumului despăgubirilor si a celorlalte sume dispuse in cauza.

Prin propriul apel pârâții Municipiul Cluj-Napoca si Consiliul Local al municipiului Cluj-Napoca au solicitat admiterea apelului si, in principal, modificarea in întregime a sentinței cu numărul menționat, in sensul respingerii

acțiunii formulate de către reclamanți si, in subsidiar, modificarea sentinței in sensul diminuării cuantumului despăgubirilor si cheltuielilor de judecata.

Motivele apelului sunt similare celor invocate prin apelul declarat de pârâtul Primarul municipiului Cluj-Napoca.

5. Întâmpinarea. În data de 10.09.2013 intimatul Sebestyen Andrei Nicolae a depus la dosarul cauzei întâmpinare (pag. 38-44), solicitând respingerea apelului apelanților și în consecință, menținerea ca legală și temeinică a sentinței atacate; cu plata cheltuieli de judecată. Se arată că reclamanta intimată Sebestyen Clara Anica Eva, mama reclamantului, a decedat la data de 1 iulie 2013 potrivit certificatului de deces anexat.

Reclamantul intimat Sebestyen Andrei Nicolae are calitatea de fiu, moștenitor legal al acesteia, potrivit certificatului de naștere anexat, sens în care judecata prezentei cauze va continua cu reclamantul intimat, în nume propriu si în calitate de moștenitor al defunctei Sebestyen Clara Anica Eva.

6. Judecata în apel. Verificând hotărârea atacată, în raport cu actele și lucrările dosarului, Curtea apreciază că apelurile sunt fondate în parte, în considerarea celor ce succed.

Sub aspectul stării de fapt, pot fi stabilite cu certitudine următoarele împrejurări:

Prin notificarea formulată în condițiile Legii nr. 10/2001 și înregistrată cu nr. 1199/03.08.2001 – B.E.J. Stolnean Marius, reclamanții Sebestyen Clara Eva Anica și Sebestyen Andrei Nicolae, împreună cu Sebestyen Tibor și Sebestyen Gyula Andras, au solicitat Primăriei municipiului Cluj-Napoca restituirea imobilului situat administrativ în Cluj-Napoca, str. Universității nr. 3, în cotă de 20/60 parte.

Prin Dispoziția nr. 1263/23.05.2005, emisă de Primarul municipiului Cluj-Napoca, s-a respins această notificare, reținându-se că ea a fost redactată prin avocat, astfel că nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 21 din Legea nr.10/2001, întrucât nu emană de la persoanele îndreptățite și nu există o delegație sau o procedură specială de reprezentare.

Prin sentința civilă nr. 514/09.10.2009, pronunțată de Tribunalul Cluj în dosar nr. 2850/117/2007 (pag. 10 dosar judecătorie), a fost admisă în parte plângerea formulată împotriva dispoziției de respingere a notificării și, consecutiv anulării acestei dispoziții, s-a dispus restituirea în natură a imobilului situat în Cluj-Napoca, str. Universității nr. 3, în cotă de 26/60 parte, în privința apartamentelor libere, identificate cu nr. 1-7-11-32-33-38-40-42-43-45-46-48-49-50.

Prin sentința civilă nr. 171/30.04.2009, pronunțată de Tribunalul Cluj în dosar nr. 2850/117/2007, a fost admisă în parte cererea de completare a dispozitivului sentinței civile nr. 514/2008 a Tribunalului Cluj, dispunându-se restituirea în natură către reclamanți a apartamentelor 6, 49, 49 și 50, din imobilul situat în Cluj-Napoca, str. Universității nr. 3, în aceleași condiții stabilite prin dispozitivul sentinței completate (pag. 22 dosar judecătorie).

Prin decizia civilă nr. 64/A/12.03.2010 a Curții de Apel Cluj, pronunțată în dosar nr. 2850/117/2007, consecutiv admiterii apelurilor declarate de părțile în proces, a fost schimbată sentința civilă nr. 514/2008 a Tribunalului Cluj, astfel cum a fost aceasta completată ulterior, fiind anulată în parte Dispoziția nr. 1263/2005 exclusiv în ceea ce îi privește pe reclamanții Sebestyen Clara Anica și Sebestyen Andrei Nicolae, în raport cu ceilalți reclamanți acțiunea fiind respinsă ca tardiv formulată. În consecință, într-o nouă judecată pe fond a cauzei, instanța de apel a dispus restituirea în natură a apartamentelor libere, către reclamanții Sebestyen Clara Anica, în cotă de 41/80 parte și Sebestyen Andrei Nicolae, în cotă de 39/80 parte. S-a dispus astfel restituirea apartamentului nr. 1

înscris în CF 122600 Cluj-Napoca, cu nr. top 504/S/I şi 504/S/II/1, în suprafaţă utilă de 162,52 mp, cu părţile comune indivize, dispunându-se totodată întabularea dreptului de proprietate, cu titlu de moştenire şi restituire în temeiul Legii nr. 10/2001 (pag. 39 dosar judecătorie).

Această hotărâre judecătorească a rămas irevocabilă, prin respingerea recursurilor ca nefondate, conform deciziei civile nr. 6112/15.11.2010 a Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie (pag. 40 dosar judecătorie).

Prin încheierea civilă nr. 260/22.03.2010, hotărârile judecătoreşti mai sus evocate, cele ale instanţelor de fond au fost învestite cu formulă executorie, iar în data de 07.12.2010 s-a dispus înscrierea dreptului de proprietate al reclamanţilor în cartea funciară.

Urmare a cererii formulate de proprietari, în data de 22.12.2010, înregistrată cu nr. 312257/3/2010, a fost încheiat protocolul de predare-primire a apartamentului nr. 1 identificat mai sus, în data de 07.02.2011.

În esenţă, reclamanţii solicită prin prezenta acţiune civilă în justiţie obligarea pârâţilor la despăgubiri, pe temeiul răspunderii civile delictuale, în scopul acoperirii prejudiciului material cauzat prin lipsirea proprietarilor de folosinţa imobilului apartament nr. 1 reprezentând „Cofetăria Tineretului", situat în Cluj-Napoca, str. Universităţii nr. 3. Fapta ilicită a entităţii deţinătoare ar consta în deţinerea abuzivă a acestui imobil în intervalul de timp cuprins între 1950 şi 2011, asociată cu lipsa răspunsului la notificare, în termenul legal de 60 de zile prevăzut de art. 26 din Legea nr. 10/2001 şi cu întârzierea constatată în perfectarea protocolului de predare-primire a imobilului în litigiu.

A. Cu referire la prejudiciul cauzat foştilor proprietari prin actele sau faptele abuzive de preluare a imobilului, se poate reţine că existenţa acestuia a fost recunoscută de legiuitor, iar reparaţia se realizează în condiţiile şi pe temeiul unei legi speciale, Legea nr. 10/2001, care nu reglementează un drept la despăgubiri băneşti pentru lipsa de folosinţă a imobilului în tot timpul preluării abuzive, decât în ipoteza prevăzută de art. 25 alin. 5 din Legea nr. 10/2001, ipoteză care nu se aplică în cauză.

Din perspectiva jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, se poate reţine că nu există o obligaţie generală a statului de a restitui proprietăţi care au fost expropriate înainte de ratificarea Convenţiei şi nici nu există posibilitatea impunerii unor restricţii asupra libertăţii statelor de a stabili scopul şi condiţiile oricăror restituiri către foştii proprietari (cauza Ernewein ş.a. împotriva Germaniei, Van der Musselle împotriva Belgiei).

B. Referitor la prejudiciul cauzat proprietarilor prin lipsa de folosinţă a imobilului până la data emiterii dispoziţiei de soluţionare a notificării formulate pe temeiul Legii nr. 10/2001, se reţine că în ipoteza în care fapta ilicită ar consta în nesoluţionarea în termen legal a notificării, evident aceasta a încetat în data de 23 mai 2005, când a fost emisă dispoziţia de respingere a notificării, ulterior acestei date reclamanţii nemaiputând invoca această faptă ilicită ca fiind cauzatoare de prejudiciu. În ceea ce priveşte neîndeplinirea obligaţiei de soluţionare în termen legal a notificării, raportat la data cererii de chemare în judecată, 21 februarie 2011, dreptul la acţiune este evident prescris, prin incidenţa dispoziţiilor art. 3 alin. 1 coroborat cu art. 8 alin. 1 din Decretul nr. 167/1958.

De altfel, reclamanţii aveau la îndemână mijloace juridice prin care în tot acest timp să oblige entitatea învestită cu soluţionarea notificării să procedeze la emiterea unei decizii sau dispoziţii, or o astfel de acţiune civilă în justiţie nu a fost formulată de reclamanţi. Aceştia aveau posibilitatea de a solicita unei instanţe de judecată soluţionarea notificării, iar instanţa învestită astfel putea să se pronunţe chiar pe fondul notificării, în considerarea Deciziei în interesul legii

nr. XX/2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție. În ipoteza în care se solicita exclusiv obligarea unității deținătoare la soluționare, fiind vorba despre executarea silită a unei obligați de a face, aceasta era posibilă în condițiile art. 580/3 C.pr.civ., care în raport cu dispozițiile alin. 2 permitea și acoperirea prejudiciului cauzat prin neîndeplinirea obligației de a face în sarcina debitorului.

În acest context, se poate reține că până la data emiteri unei decizii /dispoziții de restituire sau a unei hotărâri judecătorești pronunțate în același sens, persoana îndreptățită la măsuri reparatori în baza Legii nr. 10/2001 nu are niciun drept, abia de la acea dată născându-se dreptul său de proprietate susceptibil de a fi exercitat în plenitudinea atributelor sale. Cum dreptul de a culege fructele aparține în principiu proprietarului, iar foștii proprietari sunt repuși în drepturi de la data sus menționată, evident nu există temei juridic pentru a se solicita despăgubiri aferente în speță lipsei de folosință a imobilului.

Din perspectiva jurisprudenței Curții europene, în cauza Maria Atanasiu ș.a. împotriva României, s-a statuat că statul trebuie să aibă la dispoziție timpul necesar puneri în aplicare a legii, chiar dacă este constatată o lentoare a procedurilor, or, a afirma că timpul pentru care nu s-a beneficiat de folosința imobilului ori de despăgubiri trebuie compensat prin bani reprezintă practic o negare a marjei de timp acordată statului național pentru repunerea în drepturi a foștilor proprietari.

Raportat la prevederile art. 25 alin. 4 din Legea nr. 10/2001 decizia/dispoziția de aprobare a restituirii în natură face dovada proprietăți persoanei îndreptățite, având forța probantă a unui înscris autentic și constituind titlu executoriu de punere în posesie după îndeplinirea formalităților de publicitate imobiliară. Dispoziția de restituire nu operează retroactiv. Ea produce efecte pentru viitor, de la data emiteri acesteia reactivându-se în patrimoniul reclamantului calitatea de proprietar. Pentru perioada anterioară emiterii dispoziției de restituire în natură și a punerii ei în executare, reclamanții nu se pot prevala astfel de prerogativa dreptului de proprietate și nu li se cuvin despăgubiri pentru lipsa de folosință.

Raționamentul este aplicabil în speță, chiar dacă prin dispoziția emisă de primar notificarea a fost respinsă, aceștia devenind proprietari prin hotărârile judecătorești pronunțate în procedura controlului jurisdicțional, odată cu înscrierea dreptului în cartea funciară, în sensul prevederilor art. 25 alin. 4 din Legea nr. 10/2001, mai sus evocat.

Totodată, entitatea învestită cu soluționarea notificării nu ar putea fi sancționată pentru rezolvarea pe care a dat-o notificării, prin obligarea acesteia la plata unor despăgubiri bănești, unica sancțiune legală fiind aceea aplicată de către instanțele judecătorești, în procedura controlului jurisdicțional.

C. Referitor la prejudiciul cauzat proprietarilor prin punerea în posesie cu întârziere, ulterior pronunțării unei hotărâri judecătorești irevocabile de restituire.

Sub acest aspect, poate fi reținută culpa evidentă a unității deținătoare, existența unui prejudiciu și raportul de cauzalitate între fapta săvârșită și prejudiciu, în absența oricărui motiv obiectiv, de natura forței majore, care să fi împiedicat unitatea deținătoare să procedeze la predarea posesiei imobilului de îndată ce hotărârea judecătorească de restituire a devenit irevocabilă și dreptul proprietarilor a fost înscris în cartea funciară.

În conformitate cu dispozițiile art. 25 alin. 4 din Legea nr. 10/2001, mai sus menționate, decizia/dispoziția de aprobare a restituirii în natură face dovada proprietăți persoanei îndreptățite, având forța probantă a unui înscris autentic și constituind titlu executoriu de punere în posesie *după îndeplinirea formalităților de publicitate imobiliară.*

Se va putea reține, așadar, intervalul de timp cuprins între 07.12.2010, data înscrierii dreptului în cartea funciară, moment de la care el devine opozabil terților, iar titularul poate dispune de acest drept și 07.02.2011, data la care imobilul a fost predat reclamanților. În raport cu despăgubirile stabilite prin raportul de expertiză tehnică judiciară efectuat în cauză (pag. 73-102 din dosar, expertul răspunzând și obiecțiunilor formulate de pârâți, pag. 130-136) se poate reține un cuantum total al despăgubirilor de 17138 Euro, din care 7679 Euro pentru intervalul 07.12.2010 – 31.12.2010 și 9459 Euro pentru intervalul 01.01.2011 – 07.02.2011.

Pentru aceste motive, Curtea va admite în parte apelurile declarate de pârâți și va modifica în parte sentința atacată, sub aspectul cuantumului obligației de plată stabilite în sarcina pârâților, în sensul că va obliga pârâții să plătească reclamanților despăgubiri în cuantum de 17138 Euro, în echivalent lei la cursul BNR din ziua plății, cu dobânda legală calculată de la data cererii de chemare în judecată și până la plata efectivă, potrivit art.1088 C.civ.

Cu referire la cheltuielile de judecată în proces, Curtea reține că în privința reclamanților acestea au fost justificate în sumă de 24.319 lei, în primă instanță (taxa judiciară de timbru - 18.499 lei, onorariu de expertiză -1.520 lei și onorariu avocațial – 4.300 lei) și 2200 lei în apel(onorariu avocațial).

Urmărind limitele în care acțiunea reclamanților a fost admisă, din totalul despăgubirilor pretinse, de 332.000 euro, Curtea acordând 17, 138 euro, în baza dispozițiilor art. 298 rap. la art. 274 și art. 276 C.pr.civ., vor fi obligați pârâții să plătească reclamanților cheltuieli de judecată în sumă de 2.400 lei, cheltuieli parțiale, reduse proporțional cu pretențiile admise

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E

Admite în parte apelul declarat de pârâtul PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, precum și apelul declarat de pârâtul MUNICIPIUL CLUJ-NAPOCA ȘI CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA împotriva sentinței civile nr. 189 din 29 martie 2013 a Tribunalului Cluj pronunțată în dosar nr. 4926/211/2011, pe care o modifică în parte, sub aspectul cuantumului obligației de plată stabilită în sarcina pârâților, în sensul că obligă pârâții să plătească reclamanților echivalentul în lei al sumei de 17.138 euro, la cursul B.N.R. din ziua plății, cu dobânda legală, calculată de la data de 21.02.2011 și până la plata efectivă.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței atacate, exceptând cheltuielile de judecată.

Obligă pârâții să plătească reclamanților suma de 2.400 lei, cheltuieli de judecată parțiale în primă instanță și în apel.

Definitivă și executorie.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 8 octombrie 2013.

PREȘEDINTE VALENTIN MITEA | JUDECĂTOR DENISA-LIVIA BĂLDEAN | GREFIER SANDA-CLAUDIA CIACIANA BĂLDEAN

Pentru conformitate cu originalul

ROMÂNIA
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA CIVILĂ
Cod operator de date cu caracter personal 3184

Dosar nr. 4926/211/2011

SENTINTA CIVILA Nr. 189/2013
Ședința publică de la 29 Martie 2013
Instanța constituită din:
Judecător Oana Raluca Ghişoiu
Grefier Alina Pop

Pe rol fiind pronunțarea asupra cauzei civile privind pe reclamant SEBESTYEN CLARA EVA ANICA, reclamant SEBESTYEN ANDREI NICOLAE şi pe pârât PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ NAPOCA, pârât MUNICIPIUL CLUJ NAPOCA, pârât CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ NAPOCA, având ca obiect actiune in raspundere delictuala.

Se constată că mersul dezbaterilor şi concluziile părților au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării de la data de 22.03.2013, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

INSTANȚA

Prin cererea de chemare in judecata înregistrată pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca la data de 21.02.2011 in dosar nr. 4926/211/2011, de unde a fost declinată în favoarea Tribunalului Cluj, reclamantii SEBESTYEN CLARA EVA ANICA si SEBESTYEN ANDREI NICOLAE au solicitat, in contradictoriu cu paratii PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, MUNICIPIUL CLUJ-NAPOCA si CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA:

- obligarea paratilor la plata in favoarea reclamantilor a contravalorii lipsei de folosinta a apartamentului nr. 1 reprezentand „COFETARIA TINERETULUI" situat in imobilul din Cluj-Napoca, str. Universitatii nr. 3, jud. Cluj, inscris in C.F. nr. 122600 Cluj-Napoca, nr. topo 504/S/I si 504/S/II, cu suprafata utila de 165,26 mp si suprafata reala de 268,36 mp, pentru ultimii trei ani, potrivit valorii stabilita prin raportul de expertiza care se va efectua in cauza;
- obligarea paratilor la plata dobanzii legale calculata la valoarea stabilita in baza raportului de expertiza ca reprezentand echivalentul lipsei de folosinta a apartamentului nr. 1, de la data introducerii cererii pana la data platii efective a sumelor solicitate;
- obligarea paratilor la plata cheltuielilor de judecata.

În motivarea cererii, reclamanții arată că imobilul a fost preluat abuziv de către fostul stat comunist, lterior, reclamanții formulând notificare în baza Legii nr. 10/2001.

Prin Dispoziția nr. 1263/2005, Primarul mun. Cluj-Napoca a respins notificarea formulată, aceasta fiind atacată în justiție, constatându-se că reclamanții sunt îndreptățiți la restituirea în natură a imobilului.

22

S-au pronunțat astfel în cauză Sentința civilă nr. 5194/09.10.2004 a Tribunalului Cluj, Decizia nr. 64/A/12.03.2010 a Curții de Apel Cluj și Decizia civilă nr. 7112/R/15.11.2010 a ÎCCJ.

Deşi hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă a 18.11.2010,procesulverbal de predare primire a fost perfectat doar la 7.02.2011.

Apreciază reclamanții că au fost lipsiți de folosința imobilului, această lipsă de folosință cauzându-le prejudicii, culpa în producerea prejudiciului aparținând pârâților care nu au soluționat în termen notificarea formulată și nu au pus de îndată în executare hotărârile judecătorești prin care s-a dispus restituirea în natură a imobilului.

În drept, s-a invocat dispozițiile art. 480, 998,999 din Codul civil în vigoare la data formulării acțiuni.

În probațiune s-au depus Sentința civilă nr. 5194/09.10.2004 a Tribunalului Cluj, Decizia nr. 64/A/12.03.2010 a Curții de Apel Cluj, Decizia civilă nr. 7112/R/15.11.2010 a ÎCCJ și s-a solicitat încuviințarea efectuării unui raport de expertiză.

Cererea de chemare in judecata a fost legal timbrata cu taxa judiciara de timbru si timbru judiciar.

Prin precizarea cererii de chemare in judecata depusa la dosar la termenul de judecata din data de 30.01.2012 (f. 48), reclamantii au estimat valoarea lipsei de folosinta a imobilului apartament nr. 1 reprezentand „COFETARIA TINERETULUI" solicitata de catre reclamanti prin petitul nr. 1 din cererea de chemare in judecata la suma de 260.000 Euro echivalentul a 1.118.000 lei, potrivit dispozitiilor art. 112 pct. 3 C.pr.civ.

Prin Sentința civilă nr. 1960/30.01.2012, Judecatoria Cluj-Napoca a admis exceptia necompetentei materiale și a declinat cauza în favoarea Tribunalului Cluj.

După înregistrarea dosarului pe rolul Tribunalului Cluj, pârâții au formulat intampinare prin care au solicitat respingerea acțiunii, pentru neindeplinirea celor trei conditii necesare pentru antrenarea raspunderii civile delictuale.

Simpla prezentare a faptului ilicit săvârșit de către pârâți-nesoluționarea favorabilă a cererii de revendicare a reclamantei, în termenul prevăzut de legea specială, consideră pârâtul că nu este un argument suficient în sine. În opinia pârâtului, fapta invocată nu se poate circumscrie sub nici o formă faptei ilicite, astfel cum este aceasta prevăzută de lege.

Inacțiunea este considerată faptă ilicită, în toate cazurile când legea prevede imperativ obligația unei persoane de a acționa într-un anumit fel, adică de a avea o conduită pozitivă.

In cauza dedusa judecații, chiar daca Legea 10/2001 pre soluționare a notificărilor o perioada de 60 de zile, acest termen nu este unul imperativ. De asemenea, in condițiile in care Normele Metodologice de aplicare ale Legii 10/2001 au fost publicate abia in anul 2003, este evident ca nu se poate retine culpa instituției noastre in soluționarea notificării reclamanților, cu depășirea termenului prevăzut de legea speciala. Prin adoptarea legii speciale s-a avut in vedere repararea nedreptăților săvârșite in perioada comunista, insa, la momentul adoptării legii nu s-a cunoscut complexitatea procedurii restituirii acestor imobile către persoanele

îndreptățite si nici numărul mare de cereri de revendicare ce urmau a se înregistra. Doar la nivelul Mun. Cluj-Napoca acestea fiind peste patru mii.

Învederează instanței de judecata ca, pana la emiterea Dispoziției Primarului nr. 1263/2005 avand ca obiect cererea de revendicare a numiților Sebestyen cu privire la imobilul situat in Cluj-Napoca, str. Universității nr. 3, jud. Cluj, instituția noastră a făcut demersurile necesare in vederea soluționării acesteia, emițând mai multe adrese prin care s-a solicitat mai sus numiților completarea dosarului aferent notificării, cu documente justificative, absolut necesare soluționării cererii formulate in temeiul Legii 10/2001.

Menționam ca la momentul emiterii Dispoziției, in anul 2005, dosarul nu era complet, astfel incat, nici sub acest aspect nu se poate retine săvârșirea unei fapte ilicite sau existenta vinovăției instituției pârâte pentru nesolutionarea in termenul legal a notificării. Arată in acest sens ca, prin mai multe adrese expediate la data de 01.08.2002 (nr. 67328, 45374), s-a solicitat revendicatorilor sa depună o serie de acte; actele doveditoare ale dreptului de proprietate, actele privind modul de trecere a imobilului revendicat in proprietatea Statului Roman, copiile actelor de identitate si de stare civila, certificate de moștenitor, etc. Ulterior, prin adresa nr. 45974/45, expediata la data de 17.03.2005 s-a solicitat d-nei Sebestyen Clara Eva Anica sa depună in termen de 30 de zile documente care sa ateste gradul de rudenie intre Sebestyen Tibor-nepot de fiu si Sebestyen Tibor, proprietarul înscris in CF. Se poate deci observa ca nu se poate retine sub nicio forma fapta ilicita descrisa de către instanța de fond, constând in starea de pasivitate a instituției pârâte in analizarea cererii de revendicare a reclamanților in speța.

La data de 23,05.2005, intrucat pana la acea data nu au fost depuse toate actele necesare emiterii unei dispoziții favorabile, deși acestea au fost solicitate in reperate rânduri, Primarul muri, Cluj-Napoca a emis Dispoziția nr. 1263, de respingere a notificării. In motivarea soluției date s-a arătat faptul ca cererea nu a indeplinit condițiile art 21, alin. 1 din Legea 10/2001, revendicatorii nu au făcut dovada ca sunt persoane îndreptățite in accepțiunea legii menționate, nu exista la dosar delegație sau procura speciala de reprezentare, Comisia de aplicare s Legii 10/2001 stabilind ca notificarea este lovita de nulitate, invocând excepția lipsei calității de reprezentant a avocatului.

Ulterior, Dispoziția cu numărul de mai sus, emisa de către Primarul mun. Cluj-Napoca a fost contestata înaintea instanței de judecata, dosarul având ca obiect plângere la Legea 10/2001 solutionându-se in mod irevocabil abia la finele anului 7010, prin Decizia civila nr. 7112/R/1S.11,2010 a înaltei Curți de Casație si Justiție.

Consideră faptul ca, perioada de peste cinci ani in care s-a soluționat dosarul aflat pe rolul instanțelor de judecata, nu ne poate fi de asemenea imputata, motivat de faptul ca s-a parcurs o procedura jurisdicționala, cu toate etapele ce le implica aceasta, in considerarea dreptului la un proces echitabil si accesului liber la justiție, drept aparat de Legea fundamentala a României si prevăzut in art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului: Este evident deci ca nici perioada îndelungata pe parcursul căreia s-a desfășurat acest proces nu este din culpa instituției pârâte.

24

Tot in lumina celor mai sus învederate arată ca, pentru declanşarea raspunderii civile delictuale nu este suficient a ne afla doar in fata unei conduite umane, cerându-se ca aceasta conduita sa aibă caracter ilicit adică nepermis, nelegitim, oprit. O fapta ilicita este deci o acţiune sau o inacţiune nepermisa, oprita de lege.

In ceea ce priveşte culpa/vinovatia, pe langa motivele de mai sus care se circumscriu motivării lipsei acesteia, invederează ca aceasta nu poate sa existe si nu poate da loc la sancţiune, decit atunci cind cineva depăşeşte limitele dreptului, şi prin aceasta, calca in domeniul dreptului subiectiv al altuia, cauzandu-i astfel o paguba, ceea ce nu este cazul in speţă.

De asemenea, prejudiciul invocat in speţa, respectiv contravaloarea lipsei de folosinţa, ar trebui să se raporteze la veniturile pe care reclamanţii le-ar fi realizat dacă ar fi folosit ei înşişi apartamentul în cauză, doar acesta reprezentând prejudiciul direct ce se reflecta in/patrimoniul persoanei păgubite.

Oricât de condamnabila ar fi o fapta ilicita si oricât de grava ar fi culpa autorului, răspunderea civila delictuala nu poate interveni decât daca, prin fapta ilicita si culpabila, s-a cauzat un prejudiciu cuiva. Mai mult, răspunderea civila delictuala se reduce, conform prevederilor art. 998-1003 Cod civil, la repararea pagubelor cauzate. Deci prejudiciul este nu numai condiţia răspunderii, dar si măsura ei, in sensul ca autorul răspunde numai în limita prejudiciului cauzat.

Referitor la raportul de cauzalitate învederează ca, pentru ca obligaţia de dezdăunare sa ia fiinţa, trebuie sa se stabilească existenta unei legături de la cauza la efect intre fapta comisa de o persoana si prejudiciul suferit de cealaltă. Aşadar, răspunderea civila constând în reparaţia prejudiciului nu poate exista în lipsa raportului cauzal dintre fapta ilicita si prejudiciu, indiferent daca ne referim la răspunderea delictuala sau cea contractuala. Fara existenta prejudiciului si fara constatarea ca el este un efect al faptului ilicit comis de autor, fapta nu poate fi reprimata civilmente. Pentru acest motiv orice hotărâre judecătoreasca care ordona repararea fara sa stabilească existenta raportului de cauzalitate dintre fapta si prejudiciu este casabila, situaţie care consideram ca subzista si in speţa dedusa judecaţii. Considera ca au demonstrat prin cele mai sus arătate lipsa unei astfel de legaturi.

Stabilirea legăturii de cauzalitate intre fapta autorului si dauna încercata de reclamantul in acţiunea in răspundere este o chestiune de fapt lăsata la suverana apreciere a judecătorilor, proba existentei acestei legaturi incumbând reclamanţilor

In considerarea tuturor motivelor invocate mai sus, nu se poate reţine acesta legătura de cauzalitate intre fapta ilicita si prejudiciu. In ceea ce îi priveşte, oricum, neexistând in opinia lor o asemenea fapta si nici culpa, nu se poate stabili o legătura de cauzalitate intre acestea doua elemente.

In alta ordine de idei se arata ca înscrierea în cartea funciară s-a realizat abia la data de 07.12,2010, drept urmare perioada pentru care s-ar putea emite pretenţii ar fi trebuit să fie cuprinsa cel mult in intervalul 07.12.2010 (data la care reclamanţii si-au înscris dreptul de proprietate in cartea funciara V 21.02,2011 (data întocmirii procesului verbal de punere in posesie).

Prin precizarea cererii de chemare în judecată depusă la fila 110, reclamanţii au precizat valoarea lipsei de folosinţă la suma de 332.000 euro = 1.438.888 lei, conform expertizei întocmită în cauză.

Analizând actele dosarului, instanţa reţine următoarele:

Imobilul apartament nr. 1 reprezentând Cofetăria Tineretului situat în imobilul din Cluj-Napoca, str. Universităţii nr. 3, înscris în Cf nr. 122600 Cluj-Napoca a fost preluat în patrimoniul statului în temeiul Decretului nr. 92/1950. După intrarea în vigoare a Legii 10/2001, reclamanţii au depus notificarea înregistrată la data de 03.08.2001, solicitând restituirea acestui imobil.

Deşi, potrivit art. 26 din Legea nr. 10/2001, unitatea deţinătoare are obligaţia de a soluţiona notificarea în termenul legal de 60 de zile, notificarea reclamanţilor a fost soluţionată abia la data de 23.05.2005, în sensul respingerii acesteia.

Dispoziţia nr. 1263/23.05.2005 prin care pârâtul Primarul mun. Cluj-Napoca în calitatea sa de reprezentant al unităţii deţinătoare, pârâtul Municipiul Cluj-Napoca, a soluţionat notificarea reclamanţilor, a fost atacată în justiţie, pronunţându-se în cauză Sentinţa civilă nr. 514/09.10.2008 a Tribunalului Cluj, Decizia civilă nr. 64/A/12.03.2010 a Curţii de Apel Cluj şi Decizia civilă nr. 6112/R/15.11.2010 pronunţată de ÎCCJ. Prin toate aceste hotărâri a fost recunoscut dreptul reclamanţilor de a beneficia în natură de restituirea imobilului.

Prin urmare, dreptul de proprietate al reclamanţilor în baza Legii nr. 10/2001 a fost recunoscut în mod definitiv şi executoriu la data de 12.03.2010 prin Decizia civilă nr. 64/A/2010 a Curţii de Apel Cluj, procesul-verbal de predare-primire fiind întocmit însă doar la data de 27.02.2011.

Instanţa apreciază că soluţionarea cu întârziere a notificării, cu depăşirea termenului legal şi prelungirea în timp a întocmirii procesului-verbal de predare-primire conform hotărârilor judecătoreşti pronunţate reprezintă fapte ilicite.

Faptele ilicite au fost săvârşite cu vinovăţie deoarece erau în vigoare şi se cunoşteau dispoziţiile art. 26 din Legea nr. 10/2001 cu referire la termenul legal de soluţionare a notificării şi de asemenea, se cunoştea soluţia pronunţată în justiţie care dispunea restituirea imobilului către reclamanţi.

Datorită faptelor ilicite de nesoluţionare în termen a notificării, de provocare a unor proceduri judiciare nejustificate şi de neîntocmire a procesului verbal de predare-primire, a fost cauzat reclamanţilor un prejudiciu constând în echivalentul lipsei de folosinţă a imobilului, folosinţa fiind un atribut al dreptului de proprietate, conform art. 480 C.civ, drept de către reclamanţii se puteau bucura dacă nu ar fi intervenit săvârşirea faptelor ilicite.

Echivalentul lipsei de folosinţă poate fi solicitat însă doar cu luarea în considerare a termenului legal de prescripţie, respectiv, ultimii 3 ani anteriori introducerii cererii de chemare în judecată, ţinând cont şi de data efectivă a predării imobilului către reclamanţi.

26

Apărările pârâților în sensul că nu se fac vinovați de întârzierea în soluționarea notificării, întrucât reclamanții nu ar fi depus actele necesare, nu pot fi reținute, cât timp din motivarea hotărârilor judecătorești pronunțate în cauză rezultă că prin dispoziția atacată a fost respinsă notificarea cu motivația că împuternicirea dată avocatului care a formulat notificarea nu echivala cu o procură specială de reprezentare, astfel că notificarea nu emana de la persoanele îndreptățite. Dar, în hotărârile judecătorești pronunțate, s-a arătat că prin această dispoziție emisă de primar au fost încălcate dispozițiile art. 3, 4, 21 și 25 din Legea nr. 10/2001 și că prevederile legii 10/2001 nu interzic formularea notificării prin avocat.

De asemenea, pârâții au invocat că nu li se poate imputa prelungirea duratei procesului. Nici aceste susțineri nu pot fi primite, câtă vreme, astfel cum s-a arătat anterior, procesul s-a datorat emiterii dispoziției cu încălcarea prevederilor legale, respectiv art. 3, 4, 21 și 25 din Legea nr. 10/2001, iar pe de altă parte, chiar și după pronunțarea hotărârii judecătorești definitive, pârâții au formulat recurs, acesta fiind respins ca nefondat de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În ceea ce privește cuantumul prejudiciului produs prin lipsirea de folosința bunului, acesta a fost stabilit printr-un raport de expertiză judiciară întocmit de expert Avram Gheorghe, depus la filele 73-102 din dosar, expertul răspunzând și obiecțiunilor formulate de pârâți (f. 130-136).

Luând în considerare valoarea lipsei de folosință a imobilului stabilită prin raportul de expertiză pentru fiecare perioadă în parte și prin raportare la data predării imobilului, 7.02.2011, dată de la care pârâții nu mai dețin imobilul, acesta fiind predat reclamanților, instanța va obliga pârâții la plata către reclamanți a următoarelor sume, în echivalent în lei la cursul BNR din ziua plății: 114.724 euro, pentru perioada 21.02.2008 – 31.12.2008; 111.826 euro, pentru anul 2009; 92.033 euro, pentru anul 2010 și 9.459 euro, pentru luna ianuarie și 7 zile din luna februarie a anului 2011. În total: 328.042 euro.

În consecință, reținând că cauză sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale prev. de art. 998-999 din Codul civil în vigoare la data producerii faptelor analizate și la data introducerii acțiunii, instanța va admite în parte acțiunea reclamanților, astfel cum a fost precizată și va obliga pârâții Primarul municipiului Cluj-Napoca și Municipiul Cluj-Napoca la plata în solidar în favoarea reclamanților a sumei de mai sus, împreună cu dobânda legală, începând de la data introducerii cererii, 21.02.2011 și până la plata efectivă, conform art. 1088 din Codul civil.

În temeiul art. 274 C.pr.civ., instanța va obliga pârâții la plata în favoarea reclamanților a cheltuielilor de judecată în sumă de 24.319 lei reprezentând taxa judiciară de timbru - 18.499 lei, onorariu de expertiză - 1.520 lei și onorariu avocațial – 4.300 lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte cererea de chemare în judecată formulată și precizată de reclamanții SEBESTYEN CLARA ANICA EVA, domiciliată în București,

Calea Moşilor, nr. 312, bl. 62, ap. 61, sector 2 şi SEBESTYEN ANDREI NICOLAE, domiciliat în Bucureşti, B-dul Chişinău, nr. 4, bl. M1, ap. 27, sector 2, ambii cu domiciliul procesual ales la cabinet avocat Cliseru Roxana, în Cluj-Napoca, str. Petru Maior, nr. 7 ap. 4, jud. Cluj, în contradictoriu cu pârâţii PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, MUNICIPIUL CLUJ-NAPOCA şi CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA, toţi cu sediul în Cluj-Napoca, str. Moţilor, nr. 1-3, jud. Cluj şi în consecinţă:

Obligă pârâţii în solidar să plătească reclamanţilor următoarele sume de bani:

- echivalentul în lei, la cursul BNR din ziua plăţii, a sumei de **328.042 euro**, cu **dobânda legală** începând de la data introducerii cererii, adică 21.02.2011 şi până la plata efectivă;
- suma de 24.319 lei, reprezentând cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţa publică de la 29 Martie 2013.

Judecător,
Oana Raluca Ghişoiu

Grefier,
Alina Pop

Tehn. AP/8.04.2013
Red. ORG/7 ex.

28

Fișă dosar

Număr dosar: 4926/211/2011
Data: 20.01.2014
Materie juridică: Civil
Obiect: actiune in raspundere delictuala
Stadiu procesual: Recurs

Părți

1. CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CLUJ NAPOCA — Recurent, Pârât
2. MUNICIPIUL CLUJ NAPOCA PRIN PRIMAR — Recurent, Pârât
3. PRIMARUL MUNICIPIULUI CLUJ NAPOCA — Recurent, Pârât
4. SEBESTYEN ANDREI NICOLAE — Recurent, Reclamant
5. SEBESTYEN CLARA EVA ANICA — Intimat, Reclamant

Termene de judecată

Nr.	Data	Soluție	Detalii
1.	**02.10.2014**	Decizia nr.2506: Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de reclamantul Sebestyan Andrei Nicolae si pârâții Primarul Municipiului Cluj-Napoca, Municipiul Cluj-Napoca, prin primar, Consiliul Local al Municipiului Cluj-Napoca împotriva deciziei nr.113/A din 08 octombrie 2013 a Curții de Apel Cluj, Secția I civila. Irevocabila.	Nefondat
2.	**24.09.2014**	Încheiere: Amâna pronuntarea în cauza la data de 02.10. 2014.	Amâna cauza
3.	**18.09.2014**	Încheiere: Amâna pronuntarea în cauza la data de 24.09.2014.	Amâna cauza
4.	**29.05.2014**	Amâna judecarea cauzei la data de 18 septembrie 2014.	Amâna cauza

<< Înapoi la lista dosarelor

Concept grafic și realizare
© Indaco Systems, 2005
indaco

Noiembrie 2011	4.35264.3539		3.21203.2764	
Octombrie 2011	4.32384.3243	-0.0290	3.15393.0889	-0.1306
Septembrie 2011	4.28204.3533	+0.1305	3.10913.2195	+0.2951
August 2011	4.25014.2228	-0.0175	2.96122.9244	-0.0438
Iulie 2011	4.24054.2403	-0.0062	2.97002.9682	-0.0423
Iunie 2011	4.19294.2341	+0.1133	2.91342.9259	+0.0688
Mai 2011	4.11204.1208	+0.0464	2.86522.8571	+0.1163
Aprilie 2011	4.09924.0744	-0.0397	2.83602.7408	-0.1525
Martie 2011	4.16464.1141	-0.1009	2.97362.8931	-0.1558
Februarie 2011	4.24724.2150	-0.0399	3.11083.0489	-0.0693
Ianuarie 2011	4.26224.2549	-0.0299	3.19183.1182	-0.0863

Istoric curs valutar: Valori anuale

Anul	EURO MedieSfarsit	+/-	USD MedieSfarsit	+/-
2013	4.41904.4847	- 0.0657	3.32793.2551	+ 0.0728
2012	4.45604.4287	+ 0.0273	3.46823.3575	+ 0.1107
2011	4.23794.3197	- 0.0818	3.04863.3393	- 0.2907
2010	4.20994.2848	-0.0749	3.17793.2045	-0.0256
2009	4.23734.2282	-6.10%	3.04932.9361	-3.60%
2008	3.68273.9852	+10.39%	2.51892.8342	+15.38%
2007	3.33732.6102	+6.76%	2.43832.4564	-4.33%
2006	3.52453.3817	-8.30%	2.80902.5676	-17.38%
2005	3.62343.6771		2.91373.1078	

Istoric curs valutar: Valori zilnice

Selecteaza data 2014-11-21 **Cursul BNR din: 20 noiembrie 2014**

Curs Euro	EUR 4.4421	Curs Hryvna ucraineana	UAH 0.2433
Curs Dolarul american	USD 3.5472	Curs Leul moldovenesc	MDL 0.2348
Curs Francul elvetian	CHF 3.6976	Curs Leva bulgareasca	BGN 2.2712
Curs Lira sterlina	GBP 5.5554	Curs Lira egipteana	EGP 0.4961
Curs 100 Forinti maghiari	HUF 1.4576	Curs Lira turceasca	TRY 1.5862
Curs 100 Yeni japonezi	JPY 2.9964	Curs Peso-ul mexican	MXN 0.2607
Curs Coroana ceha	CZK 0.1605	Curs Randul sud-african	ZAR 0.3216
Curs Coroana daneza	DKK 0.5967	Curs Realul brazilian	BRL 1.3791
Curs Coroana suedeza	SEK 0.4800	Curs Renminbi-ul chinezesc	CNY 0.5793
Curs Coroana norvegiana	NOK 0.5234	Curs Rubla ruseasca	RUB 0.0759
Curs Dinarul sarbesc	RSD 0.0371	Curs Rupia indiana	INR 0.0572
Curs Dirhamul Emiratelor Arabe	AED 0.9657	Curs Zlotul polonez	PLN 1.0538
Curs Dolarul australian	AUD 3.0540	Curs 100 Won sud-coreeni	KRW 0.3180
Curs Dolarul canadian	CAD 3.1257	Curs Gramul de aur	XAU 136.1898
Curs Dolarul neo-zeelandez	NZD 2.7829	Curs DST	XDR 5.1993

Info Istoric Curs Valutar BNR

Istoric curs valutar reprezinta cotatiile principalelor valute in lunile si anii anteriori. Curs valutar istoric cuprinde cotatiile principalelor valute incepand cu o anumita data pana in prezent. Arhiva cursurilor valutare permite navigarea in paginile corespunzatoare anilor, lunilor si zilelor pentru care se doreste afisarea cursurilor.

Cele mai utilizate valute in Romania sunt euro, dolarul american usd, francul elvetian chf si forintul huf. **Curs euro istoric** reprezinta cotatiile monedei euro in anii sau perioadele anterioare

30